DOHODA

MEDZI
SLOVENSKOU REPUBLIKOU A AZERBAJDŽANSKOU REPUBLIKOU
O PODPORE A VZÁJOMNEJ OCHRANE INVESTÍCIÍ

Slovenská republika a Azerbajdžanská republika (ďalej len „zmluvné strany“);

## PREAMBULA

S CIEĽOM vytvoriť a udržiavať priaznivé podmienky pre investície investorov jednej zmluvnej strany na území druhej zmluvnej strany,

UZNÁVAJÚC potrebu podporovať a chrániť investície a podporovať spoluprácu medzi investormi a hostiteľským štátom s cieľom posilniť hospodársku prosperitu a udržateľný rozvoj oboch zmluvných strán,

S CIEĽOM zabezpečiť rovnováhu medzi záujmami investorov a hostiteľského štátu,

POTVRDZUJÚC vzájomnú podporu investičných, environmentálnych a pracovnoprávnych politík v tomto ohľade,

OPÄTOVNE POTVRDZUJÚC svoj záväzok k demokratickým princípom a ľudským právam zakotveným v medzinárodných dokumentoch a uznávajúc význam právneho štátu pre rozvoj medzinárodného obchodu a hospodárskej spolupráce,

ODHODLANÍ predchádzať korupcii, vrátane úplatkárstva, v oblasti investícií a bojovať proti nej, ako aj povzbudzovať investorov k dodržiavaniu medzinárodne uznávaných noriem a zásad spoločenskej zodpovednosti podnikov, ako sú napríklad Smernice OECD pre nadnárodné podniky,

sa dohodli takto:

## ČASŤ A — VYMEDZENIE POJMOV A ROZSAH PÔSOBNOSTI

### Článok 1 – Vymedzenie pojmov

Na účely tejto Dohody:

1. Pojem „podnik“ znamená akýkoľvek subjekt založený alebo zriadený na účely dosahovania zisku založený alebo organizovaný podľa platných právnych predpisov zmluvných strán, bez ohľadu na to, či je vo vlastníctve alebo pod kontrolou súkromného sektora alebo štátu, vrátane obchodnej spoločnosti, partnerstva, živnosti, združenia alebo podobnej organizácie.
2. Pojem „investícia“ znamená akýkoľvek druh majetku, ktorý priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje investor jednej zmluvnej strany na území druhej zmluvnej strany a ktorý bol realizovaný v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tejto druhej zmluvnej strany, bez ohľadu na jeho prijatú právnu formu alebo právny systém, na základe ktorého bol zriadený. Na účely tejto Dohody má investícia charakteristiky investície, ako sú určitá doba trvania, príspevok k hospodárskemu rozvoju hostiteľského štátu, vloženie kapitálu alebo iných zdrojov a očakávanie zisku alebo výnosu alebo prevzatie rizika. Investícia môže zahŕňať:
    a. podnik;
    b. akcie, podiely a iné formy majetkovej účasti v podniku;

c. dlhopisy, obligácie, pôžičky a iné formy dlhu;

d. účasť vyplývajúca z:

i. koncesie udelenej podľa právnych predpisov zmluvnej strany alebo na základe zmluvy, vrátane koncesie na vyhľadávanie, spracovanie, ťažbu alebo využívanie prírodných zdrojov;

ii. zmluvy typu „na kľúč“, stavebnej zmluvy, zmluvy o výrobe alebo zmluvy o rozdelení výnosov; alebo

iii. iných podobných zmlúv;

e. práva duševného vlastníctva;

f. akýkoľvek iný hmotný a nehmotný, hnuteľný a nehnuteľný majetok a akékoľvek súvisiace majetkové práva, ako sú nájomné zmluvy, hypotéky, záložné práva a zástavy na nehnuteľnostiach;

g. peňažné pohľadávky alebo pohľadávky na plnenie vyplývajúce zo zmluvy, ktoré majú finančnú hodnotu.

Pre väčšiu istotu:

a. výnosy, ktoré sú investované, sa považujú za investície;

b. akákoľvek zmena formy, v akej sú aktíva investované alebo reinvestované, nemá vplyv na ich kvalifikáciu ako investícií, za predpokladu, že forma, ktorú investícia alebo reinvestícia nadobudne, naďalej spĺňa definíciu investície;

c. investícia nezahŕňa:

i. peňažné pohľadávky, ktoré vyplývajú výlučne z obchodných zmlúv o predaji tovaru alebo služieb fyzickou osobou alebo podnikom na území jednej zmluvnej strany fyzickej osobe alebo podniku na území druhej zmluvnej strany;

ii. domáce financovanie takýchto zmlúv;

iii. akékoľvek rozhodnutie, rozsudok alebo rozhodcovský nález súvisiaci s pododsekom (i) alebo (ii);

iv. termínové obchody, swapové obchody, forwardové obchody, opcie a iné deriváty; alebo

v. operácie s verejným dlhom.

3. Pojem „investor“ znamená:

a. fyzickú osobu, ktorá je štátnym príslušníkom domovského štátu; fyzická osoba s dvojitým štátnym občianstvom sa považuje výlučne za štátneho príslušníka štátu, ktorého štátne občianstvo je pre ňu dominantné a platné; fyzická osoba, ktorá je občanom jednej zmluvnej strany a má trvalý pobyt na území druhej zmluvnej strany, sa považuje výlučne za štátneho príslušníka zmluvnej strany, ktorej je občanom;

b. podnik, okrem pobočky alebo zastúpenia, ktorý je založený alebo organizovaný podľa právnych predpisov domovského štátu a má svoje sídlo spolu s podstatnou časťou svojej podnikateľskej činnosti na území domovského štátu.

4. Pojem „územie“ znamená:

a. pokiaľ ide o Slovenskú republiku, pevninské územie, vnútorné vody a vzdušný priestor nad nimi, nad ktorými vykonáva svoju zvrchovanosť, zvrchované práva a jurisdikciu v súlade s medzinárodným právom;

b. pokiaľ ide o Azerbajdžanskú republiku, územie Azerbajdžanskej republiky a vody, morské dno a podložie Kaspického mora a vzdušný priestor nad nimi, nad ktorými Azerbajdžanská republika vykonáva svoju zvrchovanosť, zvrchované a výlučné práva alebo jurisdikciu v súlade so svojím vnútroštátnym právom a medzinárodným právom.

5. Pojem „hostiteľský štát“ znamená zmluvnú stranu, v ktorej sa investícia nachádza.
6. Pojem „domovský štát“ znamená zmluvnú stranu, ktorá je štátom pôvodu investora.
7. Pojem „výnosy“ znamená všetky sumy vyplývajúce z investície alebo reinvestície alebo z nich odvodené, vrátane ziskov, dividend, kapitálových ziskov, licenčných poplatkov, úrokov, platieb súvisiacich s právami duševného vlastníctva, platieb v naturáliách a všetkých ostatných príjmov získaných zákonným spôsobom.
8. Pojem „Pravidlá dodatočného mechanizmu ICSID“ znamená Pravidlá upravujúce dodatočný mechanizmus na vedenie konaní sekretariátom Medzinárodného centra pre riešenie investičných sporov.
9. Pojem „Dohovor ICSID“ znamená Dohovor o riešení investičných sporov medzi štátmi a štátnymi príslušníkmi iných štátov, uzavretý vo Washingtone, D.C., 18. marca 1965.
10. Pojem „strany sporu“ znamená navrhovateľa a odporcu.
11. Pojem „navrhovateľ“ znamená investora alebo údajného investora, ktorý sa domáha nápravy za údajné porušenie Dohody hostiteľským štátom podľa časti C.
12. Pojem „odporca“ znamená zmluvnú stranu, ktorá je účastníkom konania podľa časti C.
13. Pojem „voľne zameniteľná mena“ znamená menu, ktorú je možné voľne zameniť za meny, s ktorými sa vo veľkom obchoduje na medzinárodných devízových trhoch a ktoré sa vo veľkej miere používajú v medzinárodných transakciách.

## Článok 2 – Rozsah pôsobnosti

1. Táto Dohoda sa vzťahuje na opatrenia prijaté alebo udržiavané hostiteľským štátom, ktoré sa týkajú investorov a ich investícií.
2. Táto Dohoda sa vzťahuje na investície na území hostiteľského štátu, ktoré investori realizovali v súlade s jeho právnymi predpismi, bez ohľadu na to, či boli tieto investície realizované pred nadobudnutím platnosti tejto Dohody alebo po ňom.
3. Táto Dohoda sa nevzťahuje na nároky ani spory vyplývajúce z udalostí, ktoré nastali pred jej nadobudnutím platnosti.
4. Žiadne ustanovenie tejto Dohody nebráni zmluvnej strane vo výkone jej práv a plnení jej povinností vyplývajúcich z jej členstva alebo účasti v akejkoľvek existujúcej alebo budúcej zóne voľného obchodu, colných úniách, hospodárskej únii, dohode o regionálnej hospodárskej integrácii alebo podobnej medzinárodnej dohode, ako je Európska únia, ani nezaväzuje zmluvnú stranu, aby na investorov druhej zmluvnej strany a na ich investície rozšírila výhody akéhokoľvek zaobchádzania, preferencií alebo výsad vyplývajúcich z jej členstva alebo účasti v takejto dohode o hospodárskej integrácii. V dôsledku toho sa ustanovenia tejto Dohody nesmú uplatňovať ani vykladať, či už v celom rozsahu, alebo čiastočne, spôsobom, ktorý by zneplatnil, zmenil alebo inak ovplyvnil záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce zo zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, ako aj z

primárneho a sekundárneho práva Európskej únie.

5. Pre väčšiu istotu sa rozhodnutie zmluvnej strany neposkytnúť, neobnoviť alebo nezachovať dotáciu

   a. v prípade, že neexistuje žiadny konkrétny záväzok vyplývajúci zo zákona alebo zmluvy na poskytnutie, obnovenie alebo zachovanie danej dotácie; alebo

   b. v súlade s akýmikoľvek podmienkami spojenými s poskytnutím, obnovením alebo zachovaním dotácie,

   nepovažuje za porušenie ustanovení tejto Dohody.

6. Pre väčšiu istotu sa ustanovenia tejto Dohody nesmú vykladať tak, že bránia zmluvnej strane v ukončení poskytovania dotácie alebo vo vyžiadaní jej vrátenia, ak takéto konanie nariadil príslušný súd, správny súd alebo iný príslušný orgán, ani tak, že vyžadujú, aby zmluvná strana investorovi za to poskytla náhradu.

## ČASŤ B – PODPORA A OCHRANA INVESTÍCIÍ

### Článok 3 – Podpora investícií

1. Každá zmluvná strana bude na svojom území v čo najväčšej miere podporovať investície investorov druhej zmluvnej strany a umožniť takéto investície v súlade so svojimi právnymi predpismi.
2. Zmluvné strany uznávajú, že nie je vhodné oslabovať alebo znižovať úroveň ochrany poskytovanej vnútroštátnymi predpismi alebo normami v oblasti zdravia a bezpečnosti s jediným zámerom podporiť investície. V súlade s tým sa zmluvná strana neupustí ani inak od uplatňovania takýchto zákonov, predpisov alebo noriem, ani neponúkne upustenie od uplatňovania takýchto zákonov, predpisov, alebo noriem ani iné odchýlenie sa od nich, s cieľom podporiť investície investora z druhej zmluvnej strany.

### Článok 4 – Transparentnosť

1. Každá zmluvná strana bezodkladne uverejní alebo iným spôsobom sprístupní verejnosti svoje zákony, predpisy, správne postupy, správne rozhodnutia a súdne rozhodnutia všeobecne uplatniteľné, ako aj medzinárodné dohody, ktoré sa týkajú alebo ovplyvňujú vykonávanie a fungovanie tejto Dohody.
2. Každá zmluvná strana na žiadosť druhej zmluvnej strany bezodkladne odpovie na konkrétne otázky a poskytne druhej zmluvnej strane informácie o záležitostiach uvedených v odseku 1.
3. Odseky 1 a 2 sa nesmú vykladať tak, že zaväzujú ktorúkoľvek zmluvnú stranu zverejniť akékoľvek dôverné informácie, ktorých zverejnenie by bránilo presadzovaniu práva alebo by bolo inak v rozpore s verejným záujmom, alebo ktoré by poškodili súkromie alebo oprávnené obchodné záujmy.

### Článok 5 – Právo na reguláciu

1. Zmluvné strany opätovne potvrdzujú svoje právo na reguláciu na svojom území s cieľom dosiahnuť legitímne politické ciele, ako sú ochrana verejného zdravia, sociálnych služieb, verejného školstva, bezpečnosti, životného prostredia, verejnej morálky, sociálnej ochrany alebo ochrany spotrebiteľa, súkromia a ochrany údajov, alebo podpora a ochrana kultúrnej

rozmanitosti.

2. Pre väčšiu istotu sa konštatuje, že samotná skutočnosť, že hostiteľský štát prijíma regulačné opatrenia, vrátane zmien vo svojej legislatíve, spôsobom, ktorý negatívne ovplyvňuje investíciu alebo zasahuje do očakávaní investora, vrátane jeho očakávaní týkajúcich sa ziskov, nepredstavuje porušenie záväzku podľa tejto časti.

## Článok 6 – Štandard zaobchádzania

1. Každá zmluvná strana poskytne investíciám a investorom v súvislosti s ich investíciami spravodlivé a rovnocenné zaobchádzanie a plnú ochranu a bezpečnosť v súlade s odsekmi 2 až 5.
2. Porušenie povinnosti spravodlivého a rovnocenného zaobchádzania uvedenej v odseku 1 možno konštatovať len vtedy, ak opatrenie alebo súbor opatrení predstavuje:
   a. odopretie spravodlivosti v trestnom, občianskoprávnom alebo správnom konaní;
   b. podstatné porušenie zásad riadneho procesu, vrátane podstatného porušenia zásady transparentnosti, v súdnych a správnych konaniach;
   c. zjavnú svojvôľu;
   d. cielenú diskrimináciu na zjavne neoprávnených základoch, ako je pohlavie, rasa alebo náboženské vyznanie; alebo
   e. zneužívajúce zaobchádzanie s investormi, ako je nátlak, donucovanie a obťažovanie.
3. Pri posudzovaní porušenia odseku 2 môže rozhodcovský tribunál zohľadniť, či zmluvná strana voči investorovi urobila konkrétne vyhlásenie, napríklad prostredníctvom úradného dokumentu prijatého alebo odsúhlaseného s úradnými orgánmi hostiteľského štátu, s cieľom podnietiť investíciu, ktorá vytvorila oprávnené očakávania, na ktoré sa investor spoliehal pri rozhodovaní o realizácii alebo udržaní investície, avšak ktoré zmluvná strana následne zmarila.
4. Pre väčšiu istotu sa pod pojmom „plná ochrana a bezpečnosť“ rozumejú záväzky zmluvnej strany týkajúce sa fyzickej bezpečnosti investorov a investícií.
5. Pre väčšiu istotu porušenie iného ustanovenia tejto Dohody alebo samostatnej medzinárodnej dohody nezakladá porušenie tohto článku.

## Článok 7 – Národné zaobchádzanie a zaobchádzanie podľa doložky najvyšších výhod

1. Každá zmluvná strana poskytne investorom druhej zmluvnej strany a ich investíciám zaobchádzanie, ktoré nie je menej priaznivé ako zaobchádzanie, ktoré v porovnateľných situáciách poskytuje svojim vlastným investorom a ich investíciám, pokiaľ ide o riadenie, vedenie, prevádzku, údržbu, využívanie, požívanie, rozširovanie a predaj alebo iné nakladanie s investíciami na svojom území.

2. Každá zmluvná strana poskytne investorom druhej zmluvnej strany a ich investíciám zaobchádzanie, ktoré nie je menej priaznivé ako zaobchádzanie, ktoré v porovnateľných situáciách poskytuje investorom akéhokoľvek tretieho štátu alebo ich investíciám, pokiaľ ide o riadenie, vedenie, prevádzku, údržbu, využívanie, požívanie, rozširovanie a predaj alebo iné nakladanie s investíciami na svojom území.

3. Pre väčšiu istotu platí, že posúdenie, či sa poskytuje zaobchádzanie s investíciou alebo investorom poskytované v „podobných situáciách“ na účely odsekov 1 a 2, si vyžaduje

analýzu založenú na konkrétnych skutočnostiach v každom jednotlivom prípade a závisí od celkového súboru okolností.

4. Odsek 2 sa nesmie vykladať tak, že zaväzuje túto zmluvnú stranu, aby na investorov druhej zmluvnej strany alebo na ich investície rozšírila výhody akéhokoľvek zaobchádzania vyplývajúceho z tej medzinárodnej dohody, ktorá stanovuje uznanie, vrátane noriem alebo kritérií pre povolenie, udelenie licencie alebo certifikáciu fyzickej osoby alebo podniku na vykonávanie hospodárskej činnosti, alebo prudenciálnych opatrení.

5. Pre väčšiu istotu sa pod pojmom „zaobchádzanie“ uvedeným v odseku 2 nemyslia postupy na riešenie investičných sporov medzi investormi a štátmi, ktoré sú ustanovené v iných medzinárodných investičných zmluvách. Hmotnoprávne záväzky vyplývajúce z iných medzinárodných investičných zmlúv a iných obchodných dohôd samy osebe nepredstavujú „zaobchádzanie“ a nemôžu teda viesť k porušeniu tohto článku, pokiaľ zmluvná strana neprijme alebo neudržiava opatrenia vyplývajúce z týchto záväzkov.

6. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nevzťahujú na:

   a. verejné obstarávanie; alebo

   b. dotácie alebo granty poskytované zo strany hostiteľského štátu, vrátane štátom podporovaných pôžičiek, záruk a poistenia.

7. Pre väčšiu istotu sa „rozširovanie“, na ktoré sa odvolávajú odseky 1 a 2, vzťahuje na existujúce investície a na rozšírenie ich súčasných činností na území hostiteľského štátu.

## Článok 8 – Vyvlastnenie

1. Zmluvná strana nesmie znárodniť ani vyvlastniť investíciu, a to ani priamo, ani nepriamo prostredníctvom opatrení, ktorých účinok je rovnocenný znárodneniu alebo vyvlastneniu („vyvlastnenie“), s výnimkou vykonania:
   a. v rámci verejného záujmu;
   b. v súlade s riadnym právnym postupom;
   c. nediskriminačným spôsobom; a
   d. s vyplatením bezodkladnej, primeranej a účinnej náhrady.
2. Odškodnenie uvedené v odseku 1 sa musí rovnať spravodlivej trhovej hodnote investície v čase bezprostredne pred vyvlastnením, alebo predtým, ako sa hroziace vyvlastnenie stalo verejne známym, alebo v čase, keď k vyvlastneniu došlo, podľa toho, čo nastalo skôr. Kritériá oceňovania zahŕňajú hodnotu aktívneho podniku, hodnotu majetku vrátane deklarovanej daňovej hodnoty hmotného majetku a ďalšie kritériá podľa potreby.
3. Odškodnenie zahŕňa aj úroky v bežnej komerčnej sadzbe stanovenej na základe trhových podmienok odo dňa vyvlastnenia do dňa vyplatenia a aby bolo pre investora účinné, musí byť bezodkladne vyplatené a prevedené do krajiny určenej investorom a v mene krajiny, ktorej je investor štátnym príslušníkom, alebo v akejkoľvek voľne zameniteľnej mene prijatej investorom.
4. Dotknutý investor má podľa právneho poriadku zmluvnej strany, ktorá vykonáva vyvlastnenie, právo na bezodkladné preskúmanie svojho nároku a ocenenia svojej investície súdnym alebo iným nezávislým orgánom tejto zmluvnej strany v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Vyvlastnenie môže byť priame alebo nepriame:
   a. k priamemu vyvlastneniu dochádza, ak je investícia znárodnená alebo inak priamo vyvlastnená prostredníctvom formálneho prevodu vlastníckeho práva alebo priameho odňatia; a
   b. k nepriamemu vyvlastneniu dochádza, ak má opatrenie alebo súbor opatrení zmluvnej strany účinok rovnocenný priamemu vyvlastneniu v tom, že podstatne zbavuje investora základných atribútov vlastníctva k jeho investícii, vrátane práva na užívanie, požívanie a nakladanie s investíciou, bez formálneho prevodu vlastníckeho práva alebo priameho odňatia.
6. Určenie, či opatrenie alebo súbor opatrení zmluvnej strany v konkrétnej skutkovej situácii predstavuje nepriame vyvlastnenie, si vyžaduje posúdenie založené na konkrétnych skutočnostiach v každom jednotlivom prípade, ktoré zohľadňuje okrem iného:
   a. hospodársky vplyv opatrenia alebo súboru opatrení, hoci samotná skutočnosť, že opatrenie alebo súbor opatrení zmluvnej strany má nepriaznivý vplyv na hospodársku hodnotu investície, ešte neznamená, že došlo k nepriamemu vyvlastneniu;
   b. trvanie opatrenia alebo súboru opatrení zmluvnej strany;
   c. mieru, do akej opatrenie alebo súbor opatrení zasahuje do jasných a primeraných očakávaní vyplývajúcich z investície; a
   d. charakter opatrenia alebo súboru opatrení, najmä ich predmet, kontext a zámer.
7. Pre väčšiu istotu, s výnimkou ojedinelých prípadov, keď je dopad opatrenia alebo súboru opatrení vzhľadom na ich účel natoľko závažný, že sa javí ako zjavne neprimeraný, nediskriminačné opatrenia zmluvnej strany, ktoré sú navrhnuté a uplatňované na ochranu legitímnych politických cieľov, ako sú zdravie, bezpečnosť a životné prostredie, nepredstavujú nepriame vyvlastnenie.
8. Tento článok sa nevzťahuje na udeľovanie nútených licencií v súvislosti s právami duševného vlastníctva, pokiaľ je takéto udeľovanie, ako aj obmedzenie, odňatie a vytvorenie v súlade s Dohodou o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva v prílohe 1C k dohodám WTO („Dohoda TRIPS“).
9. Pre väčšiu istotu sa odňatie, obmedzenie alebo vytvorenie práv duševného vlastníctva, pokiaľ sú tieto opatrenia v súlade s Dohodou TRIPS, nepovažujú za vyvlastnenie.

## Článok 9 – Náhrada škody

1. Investorom zmluvnej strany, ktorých investície utrpeli straty v dôsledku vojny alebo iného ozbrojeného konfliktu, revolúcie, výnimočného stavu, vzbury, povstania, nepokojov alebo akejkoľvek inej podobnej udalosti na území druhej zmluvnej strany, táto druhá zmluvná strana v súvislosti s reštitúciou, odškodnením, kompenzáciou alebo inou formou vyrovnania poskytne zaobchádzanie, ktoré nie je menej priaznivé ako zaobchádzanie, ktoré táto druhá zmluvná strana poskytuje svojim vlastným investorom alebo investorom akéhokoľvek tretieho štátu, podľa toho, ktoré je pre investora priaznivejšie.
2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 tohto článku, investori jednej zmluvnej strany, ktorí v akejkoľvek zo situácií uvedených v uvedenom odseku utrpia na území druhej zmluvnej strany straty vyplývajúce z:
   a. rekvizície ich investície alebo jej časti ozbrojenými silami alebo orgánmi tejto zmluvnej strany; alebo
   b. zničenia ich investície alebo jej časti ozbrojenými silami alebo orgánmi tejto zmluvnej

strany, ktoré nebolo nevyhnutné vzhľadom na situáciu

dostanú od druhej zmluvnej strany bezodkladnú, primeranú a účinnú reštitúciu alebo kompenzáciu. Výška takejto náhrady sa stanoví v súlade s ustanoveniami odseku 2 článku 8 (Vyvlastnenie), a to odo dňa rekvizície alebo zničenia až do dňa skutočnej výplaty.

## Článok 10 – Prevody

1. Každá zmluvná strana umožní, aby sa všetky prevody súvisiace s investíciou uskutočňovali bez obmedzenia alebo zdržania vo voľne zameniteľnej mene a s použitím trhového výmenného kurzu platného v deň prevodu. Medzi takéto prevody patria:

   a. vklady do kapitálu na účely udržania, rozvoja alebo zvýšenia investície;

   b. zisky, dividendy, úroky, kapitálové zisky, platby licenčných poplatkov, poplatky za správu, poplatky za technickú pomoc a iné poplatky alebo iné formy výnosov či súm pochádzajúcich z investície;

   c. výnosy z predaja alebo likvidácie celej investície alebo jej časti;

   d. platby uskutočnené na základe zmluvy uzavretej investorom alebo v súvislosti s investíciou, vrátane platieb uskutočnených na základe úverovej zmluvy;

   e. platby uskutočnené podľa článkov 8 (Vyvlastnenie) a 9 (Náhrada škody);

   f. príjmy a iné odmeny zahraničného personálu pracujúceho v súvislosti s investíciou; a

   g. platby náhrady škody na základe rozhodnutia vydaného podľa časti C.

2. Pokiaľ sa s investorom nedohodne inak, každá zmluvná strana zabezpečí, aby investor mohol uskutočňovať takéto prevody s použitím trhového výmenného kurzu platného v deň prevodu v súlade s platnými právnymi predpismi o devízovom režime zmluvnej strany, na ktorej území bola investícia realizovaná.

3. Žiadna zo zmluvných strán nesmie od svojich investorov vyžadovať prevod príjmov, výnosov, ziskov alebo iných súm pochádzajúcich z ich investícií na území druhej zmluvnej strany alebo s nimi súvisiacich, ani ich za neuskutočnenie takého prevodu sankcionovať.

4. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nesmie vykladať tak, aby bránilo zmluvnej strane v uplatňovaní, spravodlivým a nediskriminačným spôsobom a nie spôsobom, ktorý by predstavoval skryté obmedzenie prevodov, jej právnych predpisov týkajúcich sa:

   a. konkurzu, platobnej neschopnosti, ozdravenia a riešenia krízových situácií bánk alebo ochrany práv veriteľov;

   b. emisie, obchodovania alebo nakladania s finančnými nástrojmi;

   c. trestných činov, klamlivých alebo podvodných praktík;

   d. finančného výkazníctva alebo vedenia záznamov o prevodoch, ak je to potrebné na pomoc orgánom činným v trestnom konaní alebo orgánom finančného dohľadu;

   e. zabezpečenia dodržiavania príkazov alebo rozsudkov v správnych alebo súdnych konaniach;

f. povinných príspevkov na sociálne zabezpečenie, verejné dôchodkové zabezpečenie a programy povinného sporenia;

g. dodržiavania daňových právnych predpisov; alebo

h. zabezpečenia boja proti legalizácii finančných prostriedkov alebo iného majetku získaných trestnou činnosťou a proti financovaniu terorizmu.

## Článok 11 – Dočasné ochranné opatrenia

1. Za výnimočných okolností, keď vzniknú vážne ťažkosti ohrozujúce fungovanie hospodárskej a menovej únie Európskej únie alebo vznikne hrozba takýchto ťažkostí, môže Európska únia prijať alebo udržiavať ochranné opatrenia týkajúce sa prevodov na obdobie nepresahujúce šesť mesiacov. Tieto opatrenia sa obmedzia na rozsah, ktorý je absolútne nevyhnutný.

2. Ak zmluvná strana čelí závažným ťažkostiam v platobnej bilancii alebo vonkajším finančným ťažkostiam, alebo hrozbe takýchto ťažkostí, môže prijať alebo udržiavať obmedzujúce opatrenia týkajúce sa prevodov.

3. Opatrenia uvedené v odseku 2:

   a. musia byť v súlade so stanovami Dohody o Medzinárodnom menovom fonde, pokiaľ sa uplatňujú;

   b. nesmú prekračovať rozsah potrebný na riešenie ťažkostí uvedených v odseku 2;

   c. musia byť dočasné a postupne sa rušiť v miere, ako sa situácia uvedená v odseku 2 zlepšuje;

   d. musia predchádzať zbytočnému poškodzovaniu obchodných, hospodárskych a finančných záujmov druhej zmluvnej strany;

   e. musia byť nediskriminačné v porovnaní s tretími krajinami v podobných situáciách.

4. Zmluvná strana, ktorá udržiava alebo prijala opatrenia uvedené v odseku 3 tohto článku, o nich bude bezodkladne informovať druhú zmluvnú stranu.

## Článok 12 – Odopretie výhod

1. Zmluvná strana môže odoprieť výhody vyplývajúce z tejto Dohody investorovi druhej zmluvnej strany alebo jeho investícii:

   a. ak je takýto investor priamo alebo nepriamo kontrolovaný fyzickou osobou alebo podnikom zo štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou, s ktorým alebo vo vzťahu ku ktorému zmluvná strana odopierajúca poskytnutie výhod neudržiava diplomatické vzťahy; alebo

   b. ak zmluvná strana odopierajúca poskytnutie výhod prijme, vykonáva, udržiava alebo presadzuje opatrenia súvisiace s udržiavaním medzinárodného mieru a bezpečnosti, vrátane ochrany ľudských práv, ktoré:

      i. zakazujú transakcie s týmto investorom alebo s jeho investíciou; alebo

ii. by boli porušené alebo obídené, ak by boli výhody tejto Dohody poskytnuté tomuto investorovi alebo jeho investícii, a to aj v prípade, ak tieto opatrenia zakazujú transakcie s fyzickou osobou alebo podnikom, ktorý vlastní alebo kontroluje tohto investora alebo investíciu.

2. Pre väčšiu istotu sa pod pojmom „vlastní“ rozumie, že investor priamo alebo nepriamo drží vlastnícky podiel v investícii alebo v spoločnosti, ktorá túto investíciu vlastní, prostredníctvom akcií, podielov, dlhových nástrojov alebo iných práv, ktoré mu zaisťujú hmotnú zainteresovanosť na investícii.

3. Pre väčšiu istotu sa pod pojmom „kontroluje“ rozumie, že investor má priamo alebo nepriamo právomoc alebo skutočnú schopnosť určovať alebo ovplyvňovať rozhodovanie týkajúce sa investície alebo spoločnosti, ktorá túto investíciu vlastní. Kontrola môže vyplývať zo zmluvných práv, väčšinových hlasovacích práv, práva menovať vedenie alebo iných právnych či faktických prostriedkov, ktoré investorovi umožňujú rozhodovať o zásadných otázkach týkajúcich sa investície.

4. Pre väčšiu istotu zmluvná strana môže odmietnuť takéto výhody podľa tohto článku bez akéhokoľvek predchádzajúceho zverejnenia alebo inej dodatočnej formality súvisiacej s jej zámerom uplatniť právo udelené týmto článkom.

## Článok 13 – Subrogácia

1. Ak zmluvná strana alebo jej orgán vykoná platbu na základe odškodnenia, záruky alebo poistnej zmluvy, ktorú uzavrela v súvislosti s investíciou realizovanou jedným z jej investorov na území druhej zmluvnej strany, druhá zmluvná strana uzná, že táto zmluvná strana alebo jej orgán má za všetkých okolností nárok na rovnaké práva, aké má investor v súvislosti s danou investíciou. Tieto práva môže uplatňovať zmluvná strana alebo jej orgán, alebo investor, ak ho k tomu zmluvná strana alebo jej orgán oprávni.

2. Subrogované právo alebo pohľadávka nesmie presiahnuť pôvodné právo alebo pohľadávku uvedeného investora.

## Článok 14 – Prudenciálne opatrenia

1. Žiadne ustanovenie tejto Dohody nebráni zmluvnej strane prijať alebo udržiavať opatrenia z dôvodov obozretnosti, a to vrátane opatrení zameraných na:
   a. ochranu investorov, vkladateľov, poistníkov, ako aj osôb, voči ktorým má poskytovateľ finančných služieb fiduciárnu povinnosť;
   b. zabezpečenie integrity a stability finančného systému zmluvnej strany.
2. Ak takéto opatrenia nie sú v súlade s touto Dohodou, nesmú sa používať ako prostriedok na obchádzanie záväzkov zmluvnej strany vyplývajúcich z tejto Dohody.
3. Žiadne ustanovenie tejto Dohody sa nesmie vykladať tak, že vyžaduje od zmluvnej strany zverejnenie informácií týkajúcich sa záležitostí a účtov jednotlivých zákazníkov alebo akýchkoľvek dôverných alebo vlastníckych informácií, ktoré sú v držbe verejných subjektov.

## Článok 15 – Daňové opatrenia

1. Žiadne ustanovenie tejto Dohody nemá vplyv na práva a povinnosti žiadnej zo zmluvných strán vyplývajúce z akejkoľvek daňovej zmluvy. V prípade akéhokoľvek rozporu medzi touto Dohodou a akoukoľvek takouto zmluvou má prednosť táto zmluva v rozsahu, v akom dochádza k rozporu. V prípade daňovej zmluvy medzi zmluvnými stranami majú príslušné orgány podľa tejto daňovej zmluvy výhradnú právomoc určiť, či existuje akýkoľvek rozpor medzi touto Dohodou a uvedenou daňovou zmluvou.
2. Článok 7 (Národné zaobchádzanie a zaobchádzanie podľa doložky najvyšších výhod) a článok 10 (Prevody) sa nevzťahujú na výhodu udelenú zmluvnou stranou podľa daňového dohovoru.

## Článok 16 – Všeobecné výnimky

1. Za predpokladu, že sa takéto opatrenia neuplatňujú spôsobom, ktorý by predstavoval svojvoľnú alebo neodôvodnenú diskrimináciu medzi investíciami alebo medzi investormi, články 7 a 10 sa nesmú vykladať tak, že bránia zmluvnej strane prijať alebo uplatňovať opatrenia potrebné:

   a. na ochranu verejnej bezpečnosti alebo verejnej morálky alebo na zachovanie verejného poriadku;

   b. na ochranu života alebo zdravia ľudí, zvierat alebo rastlín;

   c. na zabezpečenie dodržiavania zákonov alebo predpisov, ktoré nie sú v rozpore s ustanoveniami tejto Dohody, vrátane tých, ktoré sa týkajú:

      i. predchádzania klamlivým a podvodným praktikám alebo riešenia dôsledkov neplnenia zmlúv;

      ii. ochrany súkromia fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním a šírením osobných údajov a ochrany dôvernosti individuálnych záznamov a účtov;

      iii. bezpečnosti.

## Článok 17 – Základné bezpečnostné záujmy

1. Žiadne ustanovenie tejto Dohody sa nesmie vykladať tak, že:
   a. vyžaduje od zmluvnej strany, aby poskytla informácie alebo umožnila prístup k nim, ak táto zmluvná strana dospeje k záveru, že zverejnenie takýchto informácií by bolo v rozpore s jej základnými bezpečnostnými záujmami; alebo
   b. bráni zmluvnej strane v prijatí opatrenia, ktoré považuje za nevyhnutné na ochranu svojich základných bezpečnostných záujmov:
      i. súvisiacich s výrobou alebo obchodovaním so zbraňami, strelivom a vojenským vybavením, ako aj s takýmto obchodovaním a transakciami s iným tovarom a materiálmi, službami a technológiami, a s hospodárskymi činnosťami vykonávanými priamo alebo nepriamo na účely zásobovania vojenských alebo iných bezpečnostných zložiek;

      ii. prijatých v čase vojny alebo inej mimoriadnej situácie v medzinárodných

vzťahoch; alebo

iii. týkajúcich sa štiepnych a termonukleárnych materiálov alebo materiálov, z ktorých sú odvodené; alebo

c. bráni zmluvnej strane v prijatí akéhokoľvek opatrenia na splnenie jej záväzkov vyplývajúcich z Charty Organizácie Spojených národov na účely zachovania medzinárodného mieru a bezpečnosti.

## Článok 18 – Spoločenská zodpovednosť podnikov

1. Zmluvné strany uznávajú dôležitý prínos spoločenskej zodpovednosti podnikov k posilneniu pozitívnej úlohy investícií v rámci udržateľného rastu, čím prispievajú k dosiahnutiu cieľov tejto Dohody.

2. Zmluvné strany sa budú usilovať podporovať zavádzanie zodpovedného podnikania zo strany spoločností a investorov v súlade s medzinárodne uznávanými zásadami a usmerneniami v oblasti spoločenskej zodpovednosti podnikov, ako sú Globálny pakt OSN, Hlavné zásady OSN pre oblasť podnikania a ľudských práv, Tripartitná deklarácia Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o zásadách týkajúcich sa nadnárodných podnikov a sociálnej politiky a Usmernenia OECD pre nadnárodné podniky.

3. Zmluvné strany sa dohodli, že si budú vymieňať informácie, ako aj osvedčené postupy v otázkach, na ktoré sa vzťahuje tento článok, vrátane možných spôsobov, ako uľahčiť podnikom a investorom prijatie zásad spoločenskej zodpovednosti podnikov alebo zodpovedného podnikania.

## Článok 19 – Investície a životné prostredie

1. Zmluvné strany uznávajú právo každej zmluvnej strany určovať svoje politiky a priority v oblasti udržateľného rozvoja, stanovovať vlastné normy ochrany životného prostredia a v súlade s tým prijímať alebo upravovať svoje právne predpisy, nariadenia alebo politiky v oblasti životného prostredia, ktoré musia byť v súlade so záväzkami každej zmluvnej strany vyplývajúcimi z medzinárodne uznávaných noriem a dohôd o ochrane životného prostredia.

2. Zmluvná strana nesmie s cieľom podporiť investície oslabiť ani znížiť úroveň ochrany stanovenú vo svojich právnych predpisoch v oblasti životného prostredia.

3. Zmluvná strana nesmie s cieľom podporiť investície na svojom území upustiť od uplatňovania týchto právnych predpisov, alebo sa od nich inak odchýliť ani ponúknuť, že od ich uplatňovania upustí alebo sa od nich inak odchýli..

4. Každá zmluvná strana sa zaväzuje účinne vykonávať multilaterálne dohody o životnom prostredí, ktorých je zmluvnou stranou.

## Článok 20 – Investície a zmena klímy

1. Zmluvné strany uznávajú dôležitosť prijatia naliehavých opatrení na boj proti zmene klímy a jej dôsledkom, ako aj úlohu investícií pri dosahovaní tohto cieľa v súlade s Rámcovým

dohovorom Organizácie Spojených národov o zmene klímy („UNFCCC“), účelom a cieľmi Parížskej dohody prijatej Konferenciou zmluvných strán UNFCCC na jej dvadsiatom prvom zasadnutí („Parížska dohoda“) a s ďalšími multilaterálnymi dohodami o životnom prostredí a multilaterálnymi nástrojmi v oblasti zmeny klímy.

2. Uznávajúc dôležitosť uskutočňovania konečného cieľa Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC) a účelu a cieľov Parížskej dohody s cieľom bojovať proti zmene klímy a jej dôsledkom a so záväzkom posilniť príspevok investícií k zmierňovaniu zmeny klímy a prispôsobovaniu sa jej dôsledkom, každá zmluvná strana:
   a. účinne vykonáva UNFCCC a Parížsku dohodu prijatú na jej základe, vrátane svojich záväzkov týkajúcich sa národne stanovených príspevkov;
   b. podporuje investície relevantné pre zmierňovanie zmeny klímy a prispôsobovanie sa jej dôsledkom, vrátane investícií týkajúcich sa tovarov a služieb šetrných ku klíme, ako sú obnoviteľné zdroje energie, nízkouhlíkové technológie a energeticky úsporné výrobky a služby, a to prijatím politických rámcov, ktoré napomáhajú zavádzaniu technológií šetrných ku klíme.
3. Zmluvné strany budú spoločne pracovať na posilnení svojej spolupráce v oblasti investičných aspektov politík a opatrení týkajúcich sa zmeny klímy, a to podľa potreby na bilaterálnej a regionálnej úrovni, ako aj na medzinárodných fórach.

## Článok 21 – Investície a práca

1. Zmluvné strany uznávajú právo každej zmluvnej strany určovať svoje politiky a priority v oblasti udržateľného rozvoja, stanovovať vlastné pracovné normy a prijímať alebo upravovať svoje pracovnoprávne právne predpisy, nariadenia a/alebo politiky, ktoré musia byť v súlade so záväzkami každej zmluvnej strany vyplývajúcimi z medzinárodne uznávaných pracovnoprávnych noriem a dohôd.
2. Zmluvná strana nesmie s cieľom podporiť investície oslabiť ani znížiť úroveň ochrany zaručenú vo svojich pracovnoprávnych predpisoch.
3. Zmluvná strana nesmie s cieľom podporiť investície na svojom území upustiť od uplatňovania týchto právnych predpisov, urobiť v nich výnimky ani ponúknuť, že od ich uplatňovania upustí alebo v nich urobí výnimky.
4. Každá zmluvná strana v súlade so svojimi záväzkami, ktoré prijala ako člen Medzinárodnej organizácie práce („MOP“), a so svojimi záväzkami vyplývajúcimi z Deklarácie MOP o základných zásadách a právach pri práci a z jej nadväzujúcich opatrení bude v dobrej viere a v súlade s Ústavou MOP rešpektovať, presadzovať a uplatňovať zásady týkajúce sa základných práv, ktoré sú predmetom základných dohovorov MOP.
5. Každá zmluvná strana bude účinne vykonávať dohovory MOP, ktorých je zmluvnou stranou, a vynakladá trvalé úsilie na ratifikáciu základných dohovorov MOP a príslušného protokolu, pokiaľ tak ešte neurobila.
6. Každá zmluvná strana sa zaväzuje presadzovať investičné politiky, ktoré podporujú ciele Programu dôstojnej práce v súlade s Deklaráciou MOP z roku 2008 o sociálnej spravodlivosti pre spravodlivú globalizáciu a Deklaráciou MOP z roku 2019 o budúcnosti práce prijatej pri príležitosti stého výročia jej vzniku, vrátane prístupu k budúcnosti práce zameraného na človeka, primeraných minimálnych miezd, sociálnej ochrany a bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

## ČASŤ C — RIEŠENIE SPOROV MEDZI INVESTORMI A ŠTÁTOM

### Článok 22 – Rozsah pôsobnosti a všeobecné ustanovenia

1. Za podmienok stanovených v tejto časti môže navrhovateľ predložiť na rozhodcovské konanie žalobu, podľa ktorej odporca porušil povinnosť podľa časti B tejto Dohody, ak navrhovateľ tvrdí, že v dôsledku tohto údajného porušenia utrpel škodu.

2. Odporca súhlasí s urovnaním sporu s navrhovateľom v konaní stanovenom v tejto časti.

3. Žaloby možno predložiť len v rozsahu, v akom sa opatrenie týka existujúcich podnikateľských činností súvisiacich s investíciou, keď investor v dôsledku toho utrpel škodu v súvislosti s touto investíciou.

4. Pre väčšiu istotu, pokiaľ ide o škodu, ktorú uvádza navrhovateľ, a bez toho, aby bolo dotknuté údajné porušenie tejto Dohody, môže odporca podať protinávrh týkajúci sa investície, v ktorom uvedie, že navrhovateľ svojím konaním alebo nedbanlivosťou prispel k vzniku škody alebo že nepodnikol všetky primerané kroky na zmiernenie možných škôd.

5. Pre väčšiu istotu, navrhovateľ nemôže podať žalobu podľa tejto časti, ak bola investícia realizovaná prostredníctvom podvodného skreslenia skutočností, zatajenia, korupcie alebo konania, ktoré predstavuje zneužitie procesu.

### Článok 23 – Konzultácie

1. Spor by sa mal v čo najväčšej miere riešiť zmierlivou cestou prostredníctvom konzultácií, ktoré môžu zahŕňať využitie nezáväzných postupov za účasti tretej strany. Na takomto urovnaní sa možno dohodnúť kedykoľvek, a to aj po tom, čo bola žaloba predložená na rozhodcovské konanie podľa článku 25 (Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie).

2. Strany sporu môžu svoje spory urovnať zmierlivou cestou v akejkoľvek fáze konania na základe vzájomnej dohody podľa tejto časti C, a to aj v prípade, ak už bolo rozhodcovské konanie začaté.

3. S cieľom urovnať nárok vyplývajúci z jeho investície doručí investor hostiteľskému štátu písomné oznámenie o svojom zámere predložiť žalobu na rozhodcovské konanie (ďalej len „žiadosť o konzultácie“) najmenej 6 mesiacov pred predložením žaloby.

4. Žiadosť o konzultácie musí obsahovať:

   a. tieto informácie:

      i. názov a sídlo navrhovateľa;

      ii. dôkazy preukazujúce, že navrhovateľ je investorom druhej zmluvnej strany a že je vlastníkom investície alebo nad ňou má kontrolu;

      iii. vlastnícka štruktúra navrhovateľa, identifikácia konečného užívateľa výhod príslušnej investície;

      iv. ustanovenia tejto Dohody, ktorých porušenie sa namieta;

      v. právny a skutkový základ žaloby, vrátane sporných opatrení alebo

zaobchádzania; a

vi. požadované nápravné opatrenia a odhadovaná výška požadovanej náhrady škody;

b. dôkazy preukazujúce, že navrhovateľ je investorom domovského štátu v zmysle odseku 6 článku 1 (Vymedzenie pojmov) tejto Dohody, ktorý uskutočnil investíciu v zmysle odseku 2 článku 1 (Vymedzenie pojmov) tejto Dohody.

## Článok 24 – Súhlas každej zmluvnej strany s rozhodcovským konaním

1. V prípade, že sa strany sporu nedokážu dohodnúť na urovnaní sporu do 6 mesiacov podľa článku 23 (Konzultácie) tejto Dohody, každá zmluvná strana súhlasí s tým, aby sa žaloba vyplývajúca z porušenia záväzkov podľa časti B tejto Dohody predložila na rozhodcovské konanie v súlade s touto časťou C tejto Dohody. Nesplnenie predpokladov stanovených v tejto Dohode má za následok neplatnosť tohto súhlasu.

## Článok 25 - Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie

1. Ak sa spor nevyrieši do 6 mesiacov od podania žiadosti o konzultácie, navrhovateľ môže predložiť žalobu na rozhodcovské konanie:

   a. podľa Dohovoru ICSID a Rokovacieho poriadku ICSID pre rozhodcovské konania, za predpokladu, že hostiteľský štát aj domovský štát sú zmluvnými stranami Dohovoru ICSID;

   b. podľa Pravidiel dodatočného mechanizmu ICSID, za predpokladu, že buď hostiteľský štát, alebo domovský štát je zmluvnou stranou Dohovoru ICSID;

   c. podľa Pravidiel rozhodcovského konania UNCITRAL; alebo

   d. ak sa navrhovateľ a hostiteľský štát dohodnú, na akejkoľvek inej rozhodcovskej inštitúcii alebo podľa akýchkoľvek iných pravidiel rozhodcovského konania.

V prípade akéhokoľvek rozporu medzi ustanoveniami tejto Dohody a ustanoveniami platných pravidiel rozhodcovského konania majú prednosť ustanovenia tejto Dohody.

2. Navrhovateľ môže predložiť žalobu na rozhodcovské konanie iba vtedy, ak súčasne

   a. doručí odporcovi spolu s predložením žaloby:

      i. svoj súhlas s riešením sporu v rozhodcovskom konaní za podmienok stanovených v tejto časti; pre väčšiu istotu tento súhlas zahŕňa aj protinávrh podľa odseku 4 článku 22 (Rozsah pôsobnosti a všeobecné ustanovenia);

      ii. meno rozhodcu, ktorého navrhovateľ vymenuje; a

      iii. akékoľvek zmeny informácií poskytnutých navrhovateľom v jeho žiadosti o konzultácie;

   b. od podania žiadosti o konzultácie neuplynulo viac ako 18 mesiacov pokiaľ sa strany sporu nedohodli na dlhšej lehote;

c. vezme späť alebo ukončí akékoľvek prebiehajúce konanie pred rozhodcovským tribunálom podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva týkajúce sa opatrenia, o ktorom sa tvrdí, že predstavuje porušenie uvedené v jeho žalobe; a

d. vzdá sa svojho práva podať akúkoľvek žalobu alebo začať akékoľvek konanie pred rozhodcovskýmtribunálom podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva týkajúce sa opatrenia, o ktorom sa tvrdí, že predstavuje porušenie uvedené v jeho žalobe.

Písmená c) a d) uvedené vyššie sa nevzťahujú na predbežné opatrenia, deklaratórne alebo iné nepeňažné právne prostriedky nápravy, ak je konanie začaté výlučne s cieľom zachovania práv a záujmov navrhovateľa alebo podniku počas prebiehajúceho rozhodcovského konania.

## Článok 26 – Zriadenie rozhodcovského tribunálu

1. Pokiaľ sa navrhovateľ a odporca nedohodnú inak, rozhodcovský tribunál sa skladá z troch rozhodcov, z ktorých jedného vymenuje navrhovateľ, druhého hostiteľský štát a tretí rozhodca, ktorý bude predsedom tribunálu, bude štátnym príslušníkom tretej krajiny a bude vymenovaný na základe dohody navrhovateľa a odporcu.

2. Ak sa rozhodcovský tribunál nezriadi do 90 dní odo dňa podania žaloby na rozhodcovské konanie podľa tejto časti, menovací orgán na žiadosť navrhovateľa alebo hostiteľského štátu vymenuje podľa vlastného uváženia rozhodcu alebo rozhodcov, ktorí ešte neboli vymenovaní. Navrhovateľ a hostiteľský štát nestratia svoje právo vymenovať rozhodcov podľa odseku 1, kým tak neurobí menovací orgán.

3. Rozhodcovia vymenovaní podľa tohto článku musia preukázať odborné znalosti v oblasti medzinárodného verejného práva. Je žiaduce, aby mali odborné znalosti najmä v oblasti medzinárodného investičného práva, medzinárodného obchodného práva a riešenia sporov vyplývajúcich z medzinárodných investičných alebo medzinárodných obchodných dohôd.

4. Rozhodcovia musia byť nezávislí. Nesmú byť prepojení so žiadnou vládou ani so žiadnou stranou sporu. V súvislosti so záležitosťami týkajúcimi sa sporu nesmú prijímať pokyny od žiadnej organizácie, vlády ani strany sporu. Nesmú sa podieľať na prejednávaní žiadnych sporov, ktoré by viedli k priamemu alebo nepriamemu konfliktu záujmov. Sú povinní dodržiavať Kódex správania pre rozhodcov v medzinárodnom riešení investičných sporov UNCITRAL, ktorý prijala Komisia Organizácie Spojených národov pre medzinárodné obchodné právo 7. júla 2023. Okrem toho sa po svojom vymenovaní zdržia pôsobenia v úlohe právneho zástupcu alebo znalca či svedka vymenovaného stranou v akomkoľvek prebiehajúcom alebo novom investičnom spore podľa tejto alebo akejkoľvek inej medzinárodnej dohody.

## Článok 27 – Rozhodné právo

1. Pri vydávaní rozhodnutia bude rozhodcovský tribunál zriadený podľa tejto časti uplatňovať túto Dohodu tak, ako je vykladaná v súlade s Viedenským dohovorom o zmluvnom práve, ako aj ostatnými pravidlami a zásadami medzinárodného práva platnými medzi zmluvnými stranami. Pre väčšiu istotu sa vnútroštátne právo zmluvných strán nepovažuje za súčasť rozhodného práva. V prípade Slovenskej republiky „vnútroštátne právo“ zahŕňa právo Európskej únie.

2. Rozhodcovský tribunál nemá právomoc posudzovať zákonnosť opatrenia, o ktorom sa tvrdí, že predstavuje porušenie tejto Dohody, podľa vnútroštátneho práva zmluvnej strany. Pre väčšiu istotu môže rozhodcovský tribunál pri posudzovaní súladu opatrenia s touto Dohodou podľa potreby zohľadniť vnútroštátne právo zmluvnej strany ako vecný fakt. Pritom sa rozhodcovský tribunál riadi prevládajúcim výkladom vnútroštátneho práva, ktorý poskytli súdy alebo orgány danej zmluvnej strany, a akýkoľvek význam, ktorý rozhodcovský tribunál pripisuje vnútroštátnemu právu, nie je pre súdy ani orgány danej zmluvnej strany záväzný.
3. Ak vzniknú vážne pochybnosti týkajúce sa výkladu ustanovenia Dohody relevantného pre spor, zmluvné strany môžu predložiť rozhodcovskému tribunálu spoločný výklad príslušného ustanovenia, ktorý je pre rozhodcovský tribunál záväzný. Pre väčšiu istotu sa spoločný výklad týka výlučne existujúcich ustanovení Dohody, ktoré sa majú uplatniť v danom spore, a nezakladá žiadne nové pravidlo.

## Článok 28 – Zákaz obchádzania

1. Pre väčšiu istotu, rozhodcovský tribunál odmietne svoju právomoc ak spor vznikol alebo bol na základe vysokej miery pravdepodobnosti predvídateľný v čase, keď navrhovateľ nadobudol vlastníctvo alebo kontrolu nad investíciou, ktorá je predmetom sporu, a rozhodcovský tribunál na základe skutkových okolností prípadu zistí, že navrhovateľ nadobudol vlastníctvo alebo kontrolu nad investíciou s hlavným cieľom podať žalobu podľa tejto časti. Možnosť odmietnuť právomoc za takýchto okolností sa nedotýka iných námietok voči právomoci, ktoré by mohol rozhodcovský tribunál zohľadniť.

## Článok 29 – Financovanie treťou stranou

1. V prípade financovania treťou stranou je strana sporu, ktorý z neho má prospech, povinný oznámiť druhej strane sporu a rozhodcovskému tribunálu meno a adresu tretej strany poskytujúcej financovanie.

2. Toto oznámenie sa vykoná v čase podania žaloby alebo, ak je dohoda o financovaní uzavretá alebo dar či dotácia poskytnutá po podaní žaloby, bezodkladne hneď po uzavretí dohody alebo poskytnutí daru či dotácie.

3. Rozhodcovský tribunál nariadi zloženie záruky na pokrytie nákladov, ak sa domnieva, že existuje odôvodnená pochybnosť o tom, že navrhovateľ financovaný treťou stranou nebude schopný uhradiť náklady priznané rozhodnutím o trovách konania. Ak zábezpeka na pokrytie nákladov nebude zložená v plnej výške do 60 dní od nariadenia rozhodcovského tribunálu alebo v akejkoľvek inej lehote stanovenej rozhodcovským tribunálom, rozhodcovský tribunál konanie zastaví.

## Článok 30 – Miesto rozhodcovského konania

1. Strany sporu sa môžu dohodnúť na mieste akéhokoľvek rozhodcovského konania podľa pravidiel rozhodcovského konania uplatniteľných podľa článku 25 ods. 1 písm. a), b), c) a d) (Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie). Ak sa strany sporu nedohodnú, miesto určí rozhodcovský tribunál, pričom toto miesto musí byť na území štátu, ktorý je zmluvnou stranou Newyorského dohovoru z roku 1958 o uznávaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí, za predpokladu, že obe zmluvné strany sú signatármi tohto dohovoru.

## Článok 31 – Predbežné námietky

1. Akákoľvek námietka, že spor alebo akýkoľvek vedľajší nárok nespadá do jurisdikcie alebo právomoci rozhodcovského tribunálu, sa musí uplatniť čo najskôr. Strana sporu podá námietku rozhodcovskému tribunálu pred uplynutím lehoty stanovenej na podanie vyjadrenia žalovaného, alebo, ak sa námietka týka vedľajšieho nároku, na podanie odpovede, pokiaľ strana sporu v danom čase nepozná skutočnosti, na ktorých sa námietka zakladá.

2. Rozhodcovský tribunál môže z vlastnej iniciatívy v akejkoľvek fáze konania posúdiť, či spor alebo akýkoľvek vedľajší nárok, ktorý mu bol predložený, spadá do jeho jurisdikcie a vlastnej právomoci.

3. Po formálnom vznesení námietky týkajúcej sa sporu rozhodne rozhodcovský tribunál o pozastavení konania vo veci samej. Predseda rozhodcovského súdu po konzultácii s ostatnými členmi stanoví lehotu, v ktorej môžu strany sporu predložiť pripomienky k námietke.

4. Pokiaľ sa strany sporu nedohodli na inom zrýchlenom postupe pre podávanie predbežných námietok, strana sporu môže najneskôr do 30 dní od zriadenia rozhodcovského tribunálu a v každom prípade pred prvým zasadnutím rozhodcovského súdu podať námietku, že žaloba je zjavne bez právneho základu. Strana sporu musí čo najpresnejšie špecifikovať dôvody námietky. Rozhodcovský tribunál po tom, čo poskytne stranám sporu možnosť predložiť svoje pripomienky k námietke, na svojom prvom zasadnutí alebo bezodkladne po ňom oznámi stranám sporu svoje rozhodnutie o námietke. Rozhodnutie rozhodcovského tribunálu sa nedotýka práva strany sporu podať námietku podľa odseku 1 tohto článku alebo namietať v priebehu konania, že žaloba nemá právny základ.

5. Aby sa predišlo akýmkoľvek pochybnostiam, rozhodcovský tribunál zamietne žalobu navrhovateľa na základe námietky podanej hostiteľským štátom podľa tohto článku v nasledujúcich prípadoch, ak:

   a. navrhovateľ vo svojej žalobe napadol opatrenie hostiteľského štátu, ktoré ešte nebolo prijaté;

   b. navrhovateľ napadol legislatívny postup týkajúci sa opatrenia hostiteľského štátu;

   c. žaloba navrhovateľa týkajúca sa opatrenia, na ktorom sa zakladá žaloba podľa tejto Dohody, bola už vyriešená prostredníctvom iných právnych prostriedkov;

   d. navrhovateľ nesplnil podmienku podľa článku 25 ods. 2 písm. c) a d) (Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie).

6. Ak rozhodcovský tribunál rozhodne, že spor nespadá do jeho jurisdikcie alebo do jeho vlastnej pôsobnosti, alebo že všetky žaloby sú zjavne bez právneho základu, vydá v tomto zmysle rozhodcovský nález a žalobu zamietne.

## Článok 32 – Žaloby, ktoré sú z právneho hľadiska neopodstatnené

1. Bez toho, aby bola dotknutá právomoc rozhodcovského tribunálu riešiť iné námietky ako predbežnú otázku, alebo právo odporcu vzniesť akékoľvek takéto námietky vo vhodnom čase, rozhodcovský tribunál posúdi a rozhodne ako predbežnú otázku akúkoľvek námietku

odporcu, že z právneho hľadiska žaloba alebo akákoľvek jej časť, predložená podľa článku 25 (Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie), nie je žalobou, na základe ktorej by podľa tejto časti mohol byť vydaný rozhodcovský nález v prospech navrhovateľa, a to aj v prípade, ak by sa predpokladalo, že tvrdené skutočnosti sú pravdivé.

2. Námietka podľa odseku 1 sa predloží rozhodcovskému tribunálu najneskôr v deň, ktorý rozhodcovský súd stanoví pre odporcu na predloženie jeho vyjadrenia k predchádzajúcemu podaniu.

3. Po prijatí námietky podľa odseku 1 rozhodcovský tribunál pozastaví akékoľvek konanie vo veci samej, stanoví harmonogram posudzovania námietky v súlade s akýmkoľvek harmonogramom, ktorý stanovil na posudzovanie akejkoľvek inej predbežnej otázky, a vydá rozhodnutie alebo rozhodcovský nález o námietke s uvedením dôvodov.

## Článok 33 – Ukončenie konania

1. Ak po predložení žaloby na rozhodcovské konanie podľa článku 25 (Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie) navrhovateľ počas 180 po sebe nasledujúcich dní alebo počas obdobia, na ktorom sa strany sporu dohodnú, nepodnikne v konaní žiadne kroky, má sa za to, že investor svoju žalobu stiahol a konanie ukončil. Rozhodcovský súd na žiadosť odporcu a po upovedomení strán sporu uznesením vezme ukončenie konania na vedomie. Po vydaní tohto uznesenia zaniká právomoc rozhodcovského súdu.

## Článok 34 – Rozhodcovské nálezy

1. Nález vydaný rozhodcovským tribunálom je záväzný iba pre strany sporu v danom konkrétnom prípade.

2. Nález vydaný rozhodcovským tribunálom sa zverejní na základe vzájomného súhlasu oboch strán sporu.

3. V prípade predloženia žaloby podľa článku 25 ods. 1 písm. a) a b) (Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie) tejto Dohody sa akýkoľvek rozhodcovský nález vydá podľa článkov 48 až 55 Dohovoru ICSID.

4. Peňažné odškodnenie nesmie presiahnuť výšku škody, ktorú navrhovateľ utrpel porušením tejto Dohody zo strany odporcu, zníženú o akékoľvek predchádzajúce odškodnenie alebo náhradu, ktoré už boli poskytnuté. Pri výpočte peňažnej náhrady škody rozhodcovský tribunál zníži výšku náhrady škody tak, aby zohľadnil akékoľvek vrátenie majetku alebo zrušenie či zmenu opatrenia.

5. Ak rozhodcovský tribunál vynesie konečný rozhodcovský nález proti navrhovateľovi alebo proti odporcovi na základe obhajoby, protinávrhu, práva na započítanie alebo iného podobného nároku podľa časti C tejto Dohody, môže rozhodcovský tribunál priznať, samostatne alebo v kombinácii, iba:

   a. peňažnú náhradu škody a akékoľvek príslušné úroky alebo, ak je to možné, vrátenie majetku; a

   b. akékoľvek náklady na rozhodcovské konanie a odmeny advokátov v súlade s touto Dohodou a príslušnými pravidlami rozhodcovského konania.

Pre väčšiu istotu rozhodcovský tribunál neprizná trestnú náhradu škody.

6. V prípade rozhodcovského nálezu týkajúceho sa vyvlastnenia alebo znárodnenia sa na akékoľvek omeškanie s vyplatením náhrady vzťahujú úroky podľa odseku 3 článku 8 (Vyvlastnenie) tejto Dohody.

7. Rozhodcovský tribunál nariadi, aby náklady konania a ďalšie primerané náklady, vrátane nákladov na právne zastúpenie a pomoc, znášala neúspešná strana sporu. Za výnimočných okolností môže rozhodcovský tribunál rozložiť náklady medzi strany sporu, ak zistí, že takéto rozloženie je vzhľadom na okolnosti žaloby primerané. Ak boli úspešné len časti žalôb, náklady sa úmerne upravia podľa počtu alebo rozsahu úspešných častí žalôb.

8. Rozhodcovský tribunál môže nariadiť zloženie záruky na pokrytie nákladov, ak sa domnieva, že existuje odôvodnená pochybnosť o tom, že navrhovateľ nebude schopný uhradiť nariadené náklady, alebo ak to považuje za potrebné z iných dôvodov.

## Článok 35 – Výkon rozhodcovských nálezov

1. S výhradou odseku 2 je strana sporu povinná bezodkladne uznať a vykonať rozhodcovský nález.

2. Strana sporu nesmie žiadať o výkon konečného rozhodcovského nálezu, pokiaľ:

   a. v prípade konečného rozhodcovského nálezu vydaného podľa Dohovoru ICSID:

      i. neuplynie 120 dní odo dňa vynesenia rozhodcovského nálezu a žiadna zo strán sporu nepožiada o revíziu alebo zrušenie rozhodcovského nálezu; alebo

      ii. bol výkon rozhodcovského nálezu pozastavený a nebolo ukončené konanie o revízii alebo zrušení;

   b. v prípade konečného rozhodcovského nálezu podľa Pravidiel dodatočného mechanizmu ICSID, Pravidiel rozhodcovského konania UNCITRAL alebo akýchkoľvek iných pravidiel uplatniteľných podľa článku 25 ods. 1 písm. d) (Predloženie žaloby na rozhodcovské konanie):

      i. neuplynie 90 dní odo dňa vynesenia rozhodcovského nálezu a žiadna zo strán sporu nezačne konanie o revízii, zrušení alebo neplatnosti rozhodcovského nálezu; alebo

      ii. bol výkon rozhodcovského nálezu pozastavený a súd zamietol alebo vyhovel návrhu na revíziu, zrušenie alebo neplatnosť rozhodcovského nálezu a neexistuje žiadne ďalšie odvolanie.

3. Výkon rozhodcovského nálezu sa riadi zákonmi a predpismi týkajúcimi sa výkonu rozsudkov alebo rozhodcovských nálezov platnými v mieste, kde sa o výkon žiada.

4. Konečný rozhodcovský nález vydaný podľa tejto časti je rozhodcovským nálezom, ktorý sa na účely článku I Newyorského dohovoru považuje za týkajúci sa žalôb vyplývajúcich z obchodného vzťahu alebo transakcie.

## Článok 36 – Pravidlá transparentnosti

1. Na medzinárodné rozhodcovské konania začaté na základe tejto Dohody sa uplatňujú Pravidlá UNCITRAL o transparentnosti pri rozhodcovských konaniach medzi investorom a štátom na základe zmluvy, ktoré prijala Komisia Organizácie Spojených národov pre medzinárodné obchodné právo 11. júla 2013.

2. Žiadne ustanovenie tejto Dohody ani príslušných pravidiel rozhodcovského konania nebráni výmene informácií týkajúcich sa sporu medzi Európskou úniou a Slovenskou republikou alebo naopak.

3. Doručenie akéhokoľvek oznámenia a iných dokumentov podľa tejto časti C odporcovi sa uskutoční na miesto uvedené nižšie pre daného odporcu:

   a. v prípade Slovenskej republiky na Ministerstvo financií Slovenskej republiky;

   b. v prípade Azerbajdžanskej republiky na Ministerstvo hospodárstva Azerbajdžanskej republiky.

## Článok 37 – Multilaterálny mechanizmus riešenia sporov

1. Zmluvné strany budú spoločne a s ostatnými zainteresovanými obchodnými partnermi usilovať o zriadenie stáleho multilaterálneho investičného súdu, ktorý bude zahŕňať odvolací mechanizmus.
2. Po nadobudnutí platnosti medzinárodnej dohody medzi zmluvnými stranami, ktorá stanovuje takýto multilaterálny investičný súd, príslušné časti tejto Dohody prestanú platiť.

# ČASŤ D
# RIEŠENIE SPOROV MEDZI ZMLUVNÝMI STRANAMI

## Článok 38 – Riešenie sporov medzi zmluvnými stranami

1. Akýkoľvek spor medzi zmluvnými stranami týkajúci sa výkladu alebo uplatňovania tejto Dohody, ktorý nie je vyriešený prostredníctvom konzultácií alebo iných diplomatických kanálov do 210 dní, sa na žiadosť ktorejkoľvek zmluvnej strany predloží na rozhodcovské konanie s cieľom dosiahnuť záväzné rozhodnutie alebo nález rozhodcovského tribunálu v súlade s platnými pravidlami medzinárodného práva. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, rozhodcovský tribunál si stanoví svoj vlastný postup.
2. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, rozhodcovský tribunál sa skladá z troch rozhodcov, pričom jedného rozhodcu vymenuje každá zo zmluvných strán a tretieho, ktorý bude predsedom rozhodcovského tribunálu, vymenujú zmluvné strany na základe dohody. Ak sa rozhodcovský tribunál nezriadi do 75 dní odo dňa podania žaloby na rozhodcovské konanie podľa tejto časti, ktorákoľvek zmluvná strana môže požiadať predsedu Medzinárodného súdneho dvora o vymenovanie rozhodcov. Ak je predseda štátnym príslušníkom ktorejkoľvek zmluvnej strany alebo ak existuje iná prekážka výkonu uvedenej funkcie, na vykonanie menovaní bude vyzvaný podpredseda. Ak je aj podpredseda štátnym príslušníkom jednej zo zmluvných strán alebo ak nemôže vykonať uvedenú funkciu, na vykonanie menovaní bude vyzvaný ďalší člen Medzinárodného súdneho dvora s najvyššou senioritou, ktorý nie je štátnym príslušníkom žiadnej zo zmluvných strán.

3. Náklady vzniknuté rozhodcom a ostatné náklady konania znášajú zmluvné strany rovnakým dielom. Rozhodcovský tribunál však môže podľa svojho uváženia nariadiť, aby vyššiu časť nákladov znášala jedna zo zmluvných strán.
4. Na rozhodcovské konania podľa tohto článku sa primerane uplatňuje článok 23 (Konzultácie).

## ČASŤ E — ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

### Článok 39 – Nadobudnutie platnosti, trvanie a ukončenie

1. Táto Dohoda nadobúda platnosť na šesťdesiaty (60) deň po dni, keď zmluvné strany prostredníctvom diplomatických kanálov prijmú posledné písomné oznámenie potvrdzujúce ukončenie ich príslušných vnútroštátnych postupov potrebných na nadobudnutie platnosti tejto Dohody.

2. Táto Dohoda zostáva v platnosti po dobu 10 rokov. Následne zostane v platnosti až do uplynutia 12 mesiacov odo dňa, keď jedna zo zmluvných strán prostredníctvom diplomatických kanálov oznámi druhej zmluvnej strane vypovedanie tejto Dohody.

3. Pokiaľ ide o investície realizované pred dňom vypovedania tejto Dohody, ustanovenia článkov 1 až 39 zostávajú v platnosti po dobu 10 rokov odo dňa jej vypovedania, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.

NA DÔKAZ TOHO nižšie podpísaní, na to riadne splnomocnení, túto Dohodu podpísali.

VYHOTOVENÉ v dvoch vyhotoveniach v dňa v slovenskom, azerbajdžanskom a anglickom jazyku, pričom všetky texty sú rovnako autentické. V prípade akýchkoľvek rozdielov vo výklade má prednosť anglický text.

**Za Slovenskú republiku** **Za Azerbajdžanskú republiku**